

'நீட்' தேர்வுக்கு தமிழகம் தயாராகி விட்டதா?

கல்வியாளர்கள் மறுக்கிறார்கள்

முதுநிலை மருத்துவப் படிப்புக்கான 'நீட்' தேர்வில் தமிழக மாணவர்கள் அதிக அளவில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளதையடுத்து 'நீட்' டுக்கு தமிழகம் தயாராகி விட்டதுபோல ஒரு கருத்துருவாக்கம் நடக்கிறது. எப்படி தமிழக மாணவர்கள் அதில் அதிக அளவு தேர்ச்சி பெற முடிந்தது என்பதை ஆராய்ந்தால் மருத்துவப் படிப்புக்கு 'நீட்' தடையாகவே இருக்கிறது என்ற உண்மை விளங்கும்.

'நீட் தேர்வில் தமிழகம் முதலிடம்' - கடந்த வாரத்துப் பரபர செய்திகளில் இதுவும் ஒன்று. அகில இந்திய அளவில் நடைபெற்ற நீட் தேர்வில் தமிழகத்தின் சார்பில் 17,067 பேர் தேர்வெழுதி, அதில் 11,121 பேர் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் ஆச்சரியத் தகவல். 'நீட்டையே வேண்டாம் என்று எதிர்த்தீர்கள். இப்போது பாருங்கள் தமிழ்நாடு தான் நம்பர் ஒன்' எனப் பலரும் சமூக வலை தளங்களில் மார்தட்டினர். ஆனால், இந்தத் தேர்வு முடிவு, முதுநிலை மருத்துவப் படிப்புக்கான தேர்வு முடிவு என்பதுதான் பலரும் கவனிக்கத் தவறிய தகவல்.

இந்த ஆண்டு மட்டுமல்ல, கடந்த மூன்று ஆண்டு களாகவே நீட் தேர்வில் முதுநிலைப் படிப்பில் தமிழகம்தான் முன்னிலையில் இருக்கிறது. ஆனால், இவர்களில் யாருமே இளநிலைப் படிப்பில் நீட் தேர்வு எழுதித் தேர்ச்சி பெற்று வந்தவர்கள் இல்லை.

தமிழகத்தில் முதுநிலை மருத்துவப் படிப்புக்கான நுழைவுத் தேர்வை 2016ஆம் ஆண்டு வரை தமிழக மருத்துவக் கவுன்சில் நடத்தி வந்தது. 2017 முதல் மத்திய அரசு நீட் தேர்வை நடத்தியதால் தமிழக மாணவர்கள் அதில் கலந்து கொண்டு, தேர்வெழுதி வருகின்றனர். 2017இல் 61.3 சதவிகிதம், 2018இல் 61.7 மற்றும் 2019இல் 65 சதவிகிதம் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர்.

கல்வியாளர் ஜெயபிரகாஷ் காந்தி, "தற்போது முதுநிலை மருத்துவப் படிப்பில் நீட் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பவர்கள், இளநிலை மருத்துவப் படிப்பில் நீட் தேர்வு எழுதாதவர்கள். இவர்கள் அதிகளவில் போட்டி போட்டுத் தேர்வெழுதி வெற்றி பெற்றிருப்பதன் மூலம் இளநிலைப் படிப்பில் சேர நீட் தேர்வில் வெற்றி பெற்றதால் மட்டுமே தகுதியான மருத்துவர்கள் கிடைப்பார்கள் என்பது மாயை, நல்ல மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்தாலே தரமான மருத்துவர்களாக உருவாக முடியும் என்பதை நிரூபித்திருக்கின்றனர். நீட் தேர்வு பயிற்சி என்ற பெயரில் +1 மற்றும் +2 வகுப்புக்கு 50,000 ரூபாய் முதல் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வரை கூடுதல் கட்டணம் வசூலிக்கின்றனர். இந்தப் பயிற்சிக்கு கட்டணத்தை ஏழை, நடுத்தர வர்க்க மாணவர்களால் கட்ட முடியுமா?" என்கிறார்.

"முதுநிலை மருத்துவப் படிப்புக்கான நீட் தேர்வில் அதிகளவில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றாலும், அதிக மதிப்பெண் பெற்றால் மட்டுமே தமிழ் நாட்டில் இடம் கிடைக்கும். அதிக மதிப்பெண் பெறும் வெளி மாநிலத்தைச்

சார்ந்த மாணவர்கள் தமிழக மருத்துவக் கல்லூரிகளில் அதிகளவில் சேர்ந்துள்ளனர். இதனால், தமிழக மாணவர்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால், அங்குள்ள மொழி மற்றும் இதர பிரச்சினைகளையும் எதிர் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்ற, தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர்" என்கிறார் சமூக சமத்துவத் துக்கான மருத்துவர்கள் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் ஜி.ஆர். ரவீந்திரநாத்.

இளநிலை மருத்துவப் படிப்புக்கான நீட் தேர்வில் 2017இல் தேர்ச்சி பெற்ற தமிழக மாணவர்கள் 38.83 சதவிகிதம். 2018இல் தேர்ச்சி விகிதம் 39.56. மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது தேர்ச்சி விகிதத்தில் தமிழ்நாடு 35ஆவது இடத்தில் உள்ளது.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகவே தமிழக மருத்துவக் கலந்தாய்வில் சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களும், தனியார் பள்ளி மாணவர்களும் அதிக அளவில் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். தமிழகத்தில் உள்ள 3,500 மருத்துவப் படிப்புக்கான இடங்களில் 2017ஆம் ஆண்டில் அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளியில் படித்த ஐந்து மாணவர்களுக்கு மட்டுமே இடம் கிடைத்தது. 2018ஆம் ஆண்டில் தமிழகம் முழுவதும் 412 நீட் பயிற்சி மையங்களைத் தொடங்கிப் பயிற்சியளித்தது. தமிழக அரசு, தேர்வின் முடிவில் தகுதி மதிப்பெண் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 1,337 பேர் என்று சாதனையாகச் சொல்லியது தமிழக அரசு. ஆனால், மருத்துவச் சேர்க்கைகளில் அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளியில் படித்த 8 பேருக்கு மட்டுமே வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பதே உண்மை என்று ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

தமிழக அரசு தேர்வாணையத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊடுருவலா?

தமிழ்நாடு அரசு தேர்வாணையம் பட்டியல் இனப் பிரிவு மற்றும் அருந்ததியினரிடமிருந்து அருங்காட்சியகத் துறையில் 'கியூரேட்டர்' என்ற வேலைக்கு விண்ணப்பங்கள் கோரி ஜன.24, 2009இல் ஒரு விளம்பரம் வெளியிட்டிருக்கிறது. நிரப்பப்படாமல் இருக்கும் பதவிகளுக்காக நீதிமன்றத்தில் வந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து, நீதிமன்ற உத்தரவுப்படி இந்த அறிவிப்பாணை வெளி வந்திருக்கிறது.

இதற்கான கல்வித் தகுதியைப் பார்க்கும்போதுதான் வியப்பு மேலிடுகிறது.

விலங்கியல், தாவரவியல், மானுடவியல், தொல்லியல், வரலாற்றியியல் அல்லது சமஸ்கிருதம் ஏதாவது ஒன்றில் உயர்பட்டப் படிப்பு படித்திருக்க வேண்டும் என்று அறிவிப்பாணை கூறுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் அருங்காட்சியகத்தில் கியூரேட்டர் பணியில் சேர, பட்டியல் இனப்பிரிவினருக்கு சமஸ்கிருதப் படிப்பை தமிழக அரசு ஏன் ஒரு தகுதியாக்குகிறது?

தமிழ்மொழிக்கோ, ஆங்கிலத்துக்கோ தரப்படாத தகுதி, சமஸ்கிருதத்துக்கு மட்டும் ஏன் தர வேண்டும்? அதுவும் தமிழ்நாட்டில்?

கியூரேட்டர் பதவிக்கு சமஸ்கிருதம் எந்த வகையில் தொடர்புடையது?

சமஸ்கிருதம் படித்த சில நபர்களை கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு இந்த வேலை வாய்ப்புகளை வழங்க வேண்டும் என்ற உள்நோக்கத்தோடு இது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாதம் ரூ.36,700லிருந்து 1 இலட்சத்து 6 ஆயிரத்து 200 வரை ஊதியம் பெறக் கூடிய பதவிகள் இவை. தமிழ்நாடு அரசு தேர்வாணையத்துக்குள்ளே 'சங்கிகள்' ஊடுருவி இந்த உள்ளடி வேலைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா?

அரசு மருத்துவமனைகளில் சோதிடர்களை நியமிக்கிறது இராஜஸ்தான் காங்கிரஸ் அரசு

இராஜஸ்தான் மாநில அரசு மாநிலத்திலுள்ள 16,728 அரசு மருத்துவமனைகளிலும் 54 பதிவு செய்யப்பட்ட தனியார் மருத்துவமனைகளிலும் சோதிடர்களை நியமிக்கப் போகிறது, அம்மாநில காங்கிரஸ் ஆட்சி!

பிறந்த குழந்தைகளுக்கு இவர்கள் ஜாதகம் எழுதித் தருவார்களாம். பிறந்த குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் குல மரபுப் படி பெயர்களைத் தேர்வு செய்து பெற்றோர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவார்களாம்.

'ராஜிவ் காந்தி ஜென்மபத்ரி நாமகரன் யோஜனா' என்று இதற்கு பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. வேத சடங்குகளையும் சமஸ்கிருதத்தையும் பரப்புவதற்கு வாரியம் ஒன்றை உருவாக்க முடிவு செய்துள்ளதோடு அதற்கான திட்ட நகல்களைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை 'ஜெய்ப்பூர்' ஜெகத்குரு இராமானுஜ ஆச்சாரியார் சமஸ்கிருத பல்கலைக் கழகத்திடம்

அரசு ஒப்படைத்துள்ளாம். இத்திட்டத்தால் மூவாயிரம் சோதிடர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கப் போகிறது. பா.ஜ.க.வும் இத்திட்டத்தை வரவேற்றிருக்கிறது.

முதல் கட்டமாக ஜெய்ப்பூரில் உள்ள மருத்துவ மனைகளில் இது செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறதாம்.

பேயோட்டும் மந்திரவாதிகளையும் அடுத்து மருத்துவமனைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டால், அவர்களே மன நோயைக் குணப்படுத்தி விடுவார்களே! வேப்பிலை அடிக்கும் சாமியார்களை நியமித்துவிட்டால், நோயை விரட்டி அடித்து விடுவார்களே!

"காங்கிரசானாலும் பா.ஜ.க.வானாலும் - வடநாட்டைப் பொறுத்தவரை, ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைதான்.

ஐதி-மத மறுப்புக்கு அரசு அங்கீகாரம்!

ஐதி - மதங்கள், மனித சமூகம், கற்பித்த புனைவுகள், ஒருவர் 'இந்து' என்றாலே கட்டாயமாக 'ஐதி' அடையாளத்தையும் சேர்த்தே சுமந்தாக வேண்டும். இந்துவும் ஐதியும் பிரிக்க முடியாதவை. அதனால்தான் ஐதிகளின் பட்டியல் தொகுப்பே இந்து மதம் என்று அம்பேத்கர் கூறினார். ஒருவர் தன்னைக் கடவுள், மத மறுப்பாளராக அறிவித்துக் கொண்டாலும் அவர் இந்து அடையாளத்திலிருந்தும் ஐதி அடையாளத்திலிருந்தும் 'சட்டப்பூர்வமாக' விடுவித்துக் கொள்ள முடியாது.

இப்போது ஐதி - மத அடையாளத்திலிருந்து சட்டப்பூர்வமாக திருப்பத்தூரைச் சார்ந்த 35 வயது பெண் வழக்கறிஞர் சினேகா தன்னை விடுவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். திருப்பத்தூர் தாசிஸ்தர் டி.எஸ். சத்தியமூர்த்தி, சினேகாவுக்கு 'ஐதி - மதமற்றவர்' என்ற அதிகாரப்பூர்வ சான்றிதழை வழங்கியிருக்கிறார். இந்தியாவிலேயே முதல் முறையாக ஒரு 'குடிமகன்' (ன்) ஐதி மதமற்றவர் என்று அரசால் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிற அதிசய நிகழ்வு நடந்திருக்கிறது. அது பெரியார் மண்ணான தயிழ்நாட்டில் தானே நிகழும்? அப்படித்தான் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இதற்காக தோழர் சினேகா நீண்ட போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார். "என்னுடைய பிறப்பு சான்றிதழ், பள்ளி சான்றிதழ்களில் ஐதி-மத மற்றவர் என்ற பதிவே இடம் பெற்று வந்திருக்கிறது. எந்த ஒரு விண்ணப்பத்திலும் ஐதிக்கான சான்றிதழ்களை இணைக்க வேண்டிய கட்டாயமிருந்தது. அப்போதெல்லாம் எனக்கு ஐதி மதம் கிடையாது என்று நானே சுயமாக அறிவிக்கும் உறுதிப் படிவத்தை இணைத்து வந்தேன். எனக்கான அடையாளம் 'ஐதி - மதமற்றவர்' தான் என்ற உறுதியான முடிவுக்கு வந்த பிறகு, 2010ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதற்கான போராட்டங்களைத் தொடங்கினேன். 'ஐதி மதமற்றவர்' என்ற சான்றிதழ் எனக்கு வழங்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்த போதெல்லாம், அதிகாரிகள் அதை நிராகரித்து வந்தார்கள். இதற்கு முன் உதாரணம் இல்லை என்றார்கள். எனக்கு அரசின் சலுகைகளே, இடஒதுக்கீட்டின் கீழ் பெறப்படும் உரிமைகளே வேண்டாம்; நான் அதை மறுக்கத் தயாராகி விட்டேன் என்று அதிகாரிகளிடம் கூறினேன்.

திருப்பத்தூர் மாவட்ட துணை ஆட்சியர் பி. பிரியங்கா முதன்முதலாக பச்சைக் கொடி காட்டினார். எந்த ஒரு விண்ணப்பத்திலும் ஐதி - மத அடையாளத்தைக் குறிப்பிடாத ஒருவருக்கு ஏன் ஐதி மதமற்றவர் என்ற சான்றளிக்கக் கூடாது? இதனால் வேறு ஒருவருக்கு எந்த இடையறும் நிகழப் போவதில்லையே என்ற முடிவுக்கு வந்து 'ஐதி மத மற்றவர்' என்ற சான்றிதழை வழங்கலாம் என்ற துணிவான ஒரு முடிவை எடுத்தார்" என்கிறார் சினேகா. பாராட்ட வேண்டும்.

தயிழ்நாட்டைச் சார்ந்த சினேகா என்ற பெண், 'ஐதி மதமற்றவர்' என்ற அடையாளத்துக்கு அரசின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்.

ஐதிய சமூகத்திலிருந்து ஒரு தனி மனிதர் தன்னை விடுவித்துக் கொள்வது என்பது சமூக மாற்றத்துக்கான போராட்டத்துக்கு ஒரு முன்னொப்பு; ஐதி மத எதிர்ப்புக்கான குறியீடு; அதே நேரத்தில் சமூகமே ஐதி-மத அடையாளத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளும் சமூக மாற்றம் நிகழ்ந்தாக வேண்டும். அனைவருமே சான்றிதழ்களைப் பெற்றுவிடுவதால் மட்டுமே அது சாத்தியமாகிவிடாது. சான்றிதழ்கள் ஒடுக்கு முறைகளை ஏற்றத் தாழ்புகளை சரி செய்து விடாது.

ஒட்டு மொத்த சமூகம், மதம், ஐதி அமைப்புகளிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதற்கு இந்த நிறுவனங்களில் நடத்தப்படும் ஒடுக்குமுறைகள் சுரண்டல்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும். இந்த நிறுவனங்கள் ஒடுக்கப் பட்ட உழைக்கும் 'சூத்திரர்', 'பஞ்சமர்' களிடமிருந்து பறித்து வைத்திருக்கும் கல்வி உரிமை, வேலை உரிமை, அரசு அதிகார உரிமை, பொருளாதார உரிமைகளை மீட்டு அவர்களை அதிகாரப்படுத்தும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அந்த திசையை நோக்கி போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

பெரியாரின் கார் ஏலத்தில் விடப்பட்டது

(3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முதல் எதிரியாகிய நான், அந்நாளில் இந்திய தேசிய காங்கிரசில் முக்கிய பதவிகளை வகித்து வந்தேன். அதாவது மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியில் முக்கிய பொறுப்பான பதவியிலிருந்து வந்தேன். சமுதாயத்திலுள்ள இத்தகைய பிரிவுகள் - வேற்றுமைகள் இருப்பதை நான் விருப்பவில்லை. பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் என்ற பிரிவுகள் உடனே ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதினேன். படித்த பார்ப்பனர்கள் - வெளிநாட்டுக்குச் சென்று திரும்பிய பார்ப்பனர்கள் என்னைப் போலவே கருதினார்கள். ஆனால், வைதீகப் பார்ப்பனர்களும் சாஸ்திரங்களையும் புராணங்களையும் படித்து ஊறிப் போன பார்ப்பனரல்லாத பெரும் பான்மையோரும் எதிர்த்தார்கள். எனவே, நானும் சில தோழர்களும் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினோம்.

வைக்கத்தில் தீண்டப்படாதார்களுக்காகப் போராடினேன். கோயிலுக்குப் போகும் ரோட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட தோழர்களை அழைத்துச் சென்றேன். அதன் காரணமாக திருவிதாங்கூர் சர்க்காரால் ஒரு தடவைக்கு மேலாகவே சிறைப்படுத்தப்பட்டேன். ஆனால் என் முயற்சி வெற்றியடைந்தது.

கோயில் நுழைவு சட்டமாக்கப்படுவதற்கு வெகு நாட்களுக்கு முன்னமே நான் கோயில் நுழைவை ஆதரித்து வந்திருக்கின்றேன். என்னுடைய தோழர்கள் இதற்காக ஈரோட்டிலும் திருவண்ணாமலையிலும் கோயிலுக்குள் நுழைந்தார்கள். இதிலும் வெற்றியடைந்தேன். தென்னிந்திய இரயில்வேயால் நடத்தப்படும் உணவு விடுதிகளில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் ரல்லாதார் என்ற பிரிவுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் எதிர்த்தேன். இப்பிரிவுகள் நீக்கப்படாவிட்டால் திருச்சி ஜங்ஷன் பிளாட்பாரத்தில் சத்யாக்ரகம் செய்யப் போவதாக அறிவித்தேன். அதிலும் நான் வெற்றியடைந்தேன். இவ்வேற்றுமைகளைக் குறிக்கும் பலகைகளை அப்புறப்படுத்துமாறு இரயில்வே போர்டார் உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள்.

பொதுவிடங்களில் வகுப்புகளுக்கு இருக்கும் குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கிளர்ச்சி செய்தேன். அதன் பயனாக, இது பற்றிய சட்டம் இன்று சட்ட புத்தகத்தில் ஏறிவிட்டது.

வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவத்திற்காக நான் அன்று போராடினேன். அதே கொள்கையை இன்றைய ஆட்சியாளரே ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். பிரதிநிதித்துவ மில்லாத வகுப்புகளுக்கும் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் பயத்தைப் போக்க முடியுமோ அதையும் இன்றைய

ஆட்சியாளர் செய்து வருகிறார்கள்.

இப்பொழுது பிராந்தில் காணப்படும் பகுதிகள், நீண்ட நாட்களுக்கு முன் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக நான் பேசியவைகளிலிருந்து பொறுக்கியெடுக்கப்பட்டவைகளென்று வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட, பிராமணியம், ஜனநாயகத்துக்கோ குடியரசுத் தன்மைக்கோ ஏற்றதல்ல, பயனுள்ளதல்லவென்று என்னால் குறை கூறப்பட்டவைகள், இந்து சமுதாயத்திலுள்ள சாதிப் பிரிவுகளையும் வைதீகத் தன்மையையும் நான் எதிர்த்து வந்திருக்கின்றேன்; உருவ வணக்கத்தையும் அதனால் நாட்டில் ஏராளமான பணம் பாழாவதையும் நான் கண்டித்து வந்திருக்கின்றேன்; இவைகளுக்கு ஆதாரமான புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் இன்று பயனளிக்காது என்று எடுத்துக்காட்டி வருகிறேன்; பகுத்தறிவுக்கு இவை புறம்பானவைகள் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

எவ்வளவு பழமையானதாயிருந்தாலும், என்ன வரலாற்றைப் பெற்றிருந்தாலும், உண்மையை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். சமுதாயத்திற்கேற்றதல்லாத சில முறைகள் நீக்கப்பட வேண்டுமானால், அவைகள் பற்றி மக்கள் யாவரும் உணருமாறு எடுத்து விளக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்ய முடியும். உள்ளதை உள்ளவாறு எடுத்துக் காட்டப்படாவிட்டால் சமுதாயத்தில் எத்தகைய சீர்திருத்தமும் செய்ய முடியாது.

ஒரு வகுப்புக்கும் மற்ற வகுப்புக்கும் துவேஷத்தை யுண்டு பண்ண வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை. வகுப்பு என்பது தெளிவாக இல்லை. எந்தெந்த வகுப்புகளுக்கிடையே துவேஷத்தை வளர்க்கும் எண்ணம் எனக்கிருக்கிறது என்பதை வழக்கில் எடுத்துக்காட்டப் படவில்லை.

என்மீது சாட்டப்பட்டுள்ள குற்றங்கள் குறிப்பிடுவது போல் நான் குற்றவாளியல்ல.

இவ்வாறு பெரியார் அவர்கள் எழுத்து வடிவில் வாக்குமூலத்தை அளித்தார். - 'விடுதலை' 2.10.1950

பார்ப்பனர்களிலே ஒரு பிரிவினர் மாற்றத்தை விரும்புவதையும் சூத்திரர்களிலே ஒரு பிரிவினர் 'பார்ப்பனிய தாசர்களாக' இருப்பதையும் தீண்டப் படாதவர்கள் இந்து சமூகத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட தனிப் பிரிவாக இருப்பதையும் பெரியாரின் இந்த அறிக்கை சமூக 'எதார்த்தத்தை' படம்பிடித்துக் காட்டிற்று.

பொன்மொழி தடை வரலாறு - அடுத்த இதழிலும் தொடரும்

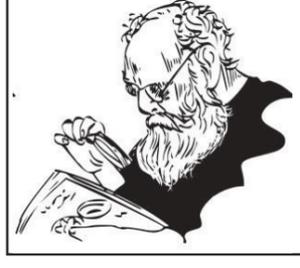
பன்முகத் தன்மையை அழிக்க பா.ஜ.க. ஆட்சிகள் ஊர்ப் பெயர்களை மாற்றுகிறது

அயோத்தியில் ராமர் கோவிலைக் கட்டுவது என்ற பிரச்சனையைப் புதுப்பித்திருப்பதுடன், ஆர்எஸ்எஸ்/பாஜக வகையறாக்கள் தங்களுடைய மதவெறி நோக்கத்திற்காகப் புதிதாக, மற்றுமொரு முன்னணியில் செயல்படத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். அதுதான், நாட்டில் முஸ்லிம் கலாச்சாரத்துடனும், வரலாற்றுடனும் சம்பந்தப்பட்ட பெயர்களைத் தாங்கி இருக்கக்கூடிய நகரங்கள் மற்றும் இடங்களின் பெயர்களை மாற்றுவதாகும். உத்தரப்பிரதேசத்தில் ஆதித்யநாத் தலைமையிலான பாஜக அரசாங்கம், மிகவும் குதியாட்டம் போட்டுக்கொண்டு பெயர் மாற்றங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் முன்னணிக் கல்வி மற்றும் கலாச்சார மையங்களில் ஒன்றாகத் திகழும் அலகாபாத்தை, பிரயாக்ராஜ் என்று அதிகாரப்பூர்வமாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். தீபாவளிக்கு முன்னால், ஆதித்யநாத் அயோத்தியிலிருந்து ஓர் அறிவிப்பினைச் செய்தார். அதாவது, அயோத்தி இருந்துவரும் பைசாபாத் மாவட்டம் இனி அயோத்தி மாவட்டம் என்று அழைக்கப்படும் என்று அறிவித்துள்ளார்.

இதற்குச் சற்று முன்புதான், வட இந்தியாவில் மிகப்பெரிய ரயில்வே சந்திப்பாகத் திகழும் மொகல்சராய் என்னும் ரயில்வே சந்திப்பை, தீன் தயான் உபாத்யாயா சந்திப்பு என்று பெயர் மாற்றம் செய்தார்கள். தாஜ்மகால் இருந்து வரும் ஆக்ரா நகரையும் ஆக்ராவான் என்று பெயர்மாற்றம் செய்திட வேண்டும் என்றும் அதேபோன்று முசாபர்நகர் என்னுமிடத்தை லட்சுமிநகர் என்ற மாற்ற வேண்டும் என்றும் பாஜக தலைவர்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நகரங்களின் பெயர்களை மாற்ற வேண்டும் என்று உத்தரப்பிரதேச பாஜக அரசாங்கம் மட்டும் ஈடுபட்டுக்கொண்டில்லை. குஜராத் மாநிலத்தில் துணை முதல்வராக இருப்பவரும் தலைநகர் அகமதாபாத்தை "கர்ணாவதி" என்று மாற்றிடலாமா என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார். இவ்வாறு நகரங்களின் பெயர்களை மாற்றுவதற்கு அவர்களின் ஒரே குறிக்கோள், நாட்டில் முஸ்லிம்களின் கலாச்சாரம் மற்றும் பங்களிப்புகளின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் தாக்கங்களை முற்றிலுமாக அழித்து ஒழித்துவிட வேண்டும் என்பதேயாகும். ஆர்எஸ்எஸ் இயக்கம் முன்வைக்கிற வரலாற்றின்படி, முஸ்லிம்கள் ஆட்சி செய்த ஆயிரம் ஆண்டு காலம் அடிமைத்தனம் நிலவிய காலம், அதற்கு முன்னர் இருந்த காலம், இந்துக்களின் பொற்காலம். ஆகவே, கடந்த பத்து நூற்றாண்டு காலத்தில் ஆர்எஸ்எஸ் கூறிவரும் இந்துத்வா மதவெறி சிந்தனைக்கு எதிரான வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத் தன்மைகளை முற்றிலுமாக ஒழித்துக் கட்டிவிட வேண்டும் என்பதே அவர்களின் நோக்கமாகும். இவ்வாறுதான் அலகாபாத்த நகரம் அக்பர் ஆட்சிக்காலத்தில் உருவானது. பிரயாக்ராஜ் என்று எந்த நகரமும் கிடையாது. கூங்கை நதியும் யமுனை நதியும் சங்கமிக்கும் இடத்தின் பெயர்தான் பிரயாக்ராஜ் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது. அது நகரத்திற்கு வெளியே இருக்கிறது. எனினும், அலகாபாத் என்ற பெயருடன் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றையும், கலாச்சாரத்தையும் முழுமையாக ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக, புராண நகரமாக விளங்கும் பிரயாக்ராஜ் என்னும் பெயரை வைக்கிறார்கள். எப்படிப் பசுப் பாதுகாப்புக்குழு என்ற பெயரிலும், மாட்டுக்கறிக்கு எதிரான பிரச்சாரம் என்ற பெயரிலும் முஸ்லிம்களைக் குறிவைத்துத் தாக்கினார்களோ, அதேபோன்று நகரங்களின் பெயர்களை மாற்றி பன்முகத் தன்மையை அழிக்கிறார்கள்.

இத்தகைய வரலாற்றுக் காழ்ப்புணர்ச்சி நடவடிக்கைகளை ஆர்எஸ்எஸ் இயக்கத்தின் கட்டளைப்படி செயல்பட்டுவரும் அரசாங்கங்களே செய்யத் தொடங்கி இருக்கின்றன.

‘பெரியார் பொன்மொழி’ நூலுக்குத் தடை: சிறை

22.9.2018 அன்று பெரம்பூரில் வடசென்னை மாவட்டக் கழகம் நடத்திய கருத்தரங்கில் கழகப் பொதுச் செயலாளர் விடுதலை இராசேந்திரன் ‘பெரியார் இயக்கம் சந்தித்த அடக்குமுறைகள்’ என்ற தலைப்பில் நீகழ்த்திய உரையின் விரிவாக்கம்.

பெரியார் கருத்துகளைத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட ‘பெரியார் பொன்மொழிகள்’ என்ற நூலுக்கு 1947 ஆம் ஆண்டு அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சி தடை செய்தது. பெரியார் மீது ‘வகுப்பு நிந்தனை’ சட்டப் பிரிவுகளின் கீழ் வழக்குத் தொடர்ந்து பெரியார் கைது செய்யப்பட்டார். ‘பொன்மொழிகள்’ என்ற கருத்துகளின் தொகுப்பை ஒரு பதிப்பகம் நூலாக வெளியிட்டதற்கே பெரியார், அரசின் அடக்குமுறைகளை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

இந்த பொன்மொழிகள் நூலை வெளியிட்டது - திருச்சியில் திராவிடமணி பதிப்பகத்தை நடத்தி வந்த தோழர் டி.எம். முத்து. இப்படி ஒரு தொகுப்பு நூல் வெளி வரப் போவது குறித்து பெரியாருக்கே தெரியாது. வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் அவர் பேசியதை, டி.எம். முத்து, பெரியார் நடத்திய ஏடுகளிலிருந்து தொகுத்திருந்தார். ஆனால் அரசு பெரியாரையும் விட்டு வைக்கவில்லை. பெரியார் வழக்கில் முதல் குற்றவாளியாக சேர்க்கப்பட்டார். வெளியிட்ட தோழர் டி.எம். முத்து, நூலை அச்சிட்ட புதுக்கோட்டை அச்சகத்தின் மீதும், ‘வகுப்பு வெறுப்பை’ உண்டாக்கியதாக திருச்சி ‘சப்-டிவிஷனல்’ நீதிமன்றத்தில் அரசு வழக்கு தொடர்ந்து நூல்களையும் பறிமுதல் செய்தது. இதுபோல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி, கருத்துரிமைகளைப் பறித்து அடக்குமுறைச் சட்டங்களை ஏவி விடுவதாகக் குற்றம் சாட்டிய அதே காங்கிரசார்தான் ‘சுதந்திர’ இந்தியாவில் அடுத்த சில ஆண்டுகளிலேயே பார்ப்பன எதிர்ப்பு கருத்துகளை பேசுவதற்கோ எழுதவதற்கோ தடை போட்டதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். வந்த சுதந்திரம் பார்ப்பன-பணியாக்களுக்குத்தான் என்று பெரியார் கூறியது மிகச் சரியே என்பதை உறுதி செய்து விட்டார்கள். 11.3.1950 முதல் வழக்கு விசாரணை தொடங்கி, 18.9.1950 இல் தீர்ப்பு கூறப்பட்டது. 10 முறை வழக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. பெரியாருக்கு 700 ரூபாய் அபராதம் அல்லது ஆறு மாத சிறைத் தண்டனை; டி.எம். முத்துவுக்கு 500 ரூபாய் அபராதம் அல்லது நான்கு மாத சிறைத் தண்டனை; அச்சு உரிமையாளருக்கு 4 மாத சிறை அல்லது ரூ.500 அபராதம் விதிக்கப் பட்டது.

இரண்டாவது, மூன்றாவது குற்றவாளிகள் உடனே அபராதத் தொகையைக் கட்டி விட்டார்கள். பெரியார் வழக்கம்போல் அபராதம் கட்ட மறுத்து சிறைக்குச் சென்றார். திருச்சி மத்திய சிறையில் பெரியார் அடைக்கப்பட்டார். பெரியாருக்கு இது 12 ஆவது சிறைவாசம். பெரியார் மீதான அடக்குமுறையைக் கண்டித்து நாடெங்கும் போராட்டங்கள் வெடித்தன. மக்கள் கிளர்ச்சிக் காரணமாக 18.9.1950 இல் சிறையேகிய பெரியாரை பத்தே நாட்களில் 28.9.1950 அன்று திடீரென்று அரசு விடுதலை செய்தது. பெரியார் விடுதலையைக் கேட்கவில்லை. விடுதலை செய்தது தமிழக அரசு தான். என்றாலும் சிறையில் எஞ்சி இருக்க வேண்டிய காலத்துக்கு அபராதம் கட்ட வேண்டும் என்று கூறி பெரியாரின் காரை பறிமுதல் செய்து, அதை ரூ.835க்கு ஏலம் விட்டு அபராதத் தொகையை வசூல் செய்தனர். பார்ப்பனர்களை எதிர்க்கும் கருத்துகளை நூலாக வெளியிட்டதுதான் ‘குற்றம்’.

ஏலத்தில் விடப்பட்ட அந்தக் கார் 1948 ஆம் ஆண்டு சுற்றுப் பயணத்துக்காக பெரியாருக்கு வழங்கப்பட்டதாகும். அப்போதைய மதிப்பு ரூ.12,000. சேலம் என்.எஸ். சர்வீஸ் உரிமையாளர் என். சத்தியாபிள்ளை என்பவரிடமிருந்து சேலம் குகைப் பகுதியைச் சார்ந்த ஜெகதீசன் மூலமாக ரூ.9 ஆயிரத்துக்கு வாங்கி பெரியாருக்கு தரப்பட்டது. கார் ஏலத்துக்கு வந்தபோது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பஞ்சநாத முதலியார் அந்தக் காரை ஏலம் எடுத்து மீண்டும் பெரியாரிடம் ஒப்படைக்க ஏலமிடும் இடத்துக்கு வந்தார். வல்லபாய் பட்டேல் மறைவையொட்டி அன்று ஏலம் விடுவது நிறுத்தப் பட்டது. மறுநாள் தான் ஏலம் விடப்பட்டது. அன்றைய நாளில் பஞ்சநாத முதலியார் வர இயலாமல் போனது. திருச்சியைச் சார்ந்த இரத்தினவேல்

“இந்தக் கார் என்னுடையது அல்ல; கழகத்துக்காக நன்கொடையாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக நன்கொடை அளித்த பொது மக்கள் கழகப் பணிக்கு என்னை ஆளாக்கி என்னிடம் வேலை வாங்கவே கழகத்துக்கு நன்கொடையாக அளித்தார்கள். அவர்கள் விருப்பப்படியே என் ஆயுள் முடியும் வரை கழகத் தொண்டு ஆற்றுவேன். இந்தக் கார் பயணத்தின்போது, அல்லது இந்தக் காரில் சென்று பணியாற்றும்போது எனது உயிர் நீங்குமானால் ஆவி அடங்குமானால், அதுதான் எனக்கு இலட்சிய வெற்றி அடைந்ததாகும்” - பெரியார்.

பிள்ளை என்பவர் ரூ.835க்கு காரை ஏலத்துக்கு எடுத்தார். ஏலம் எடுத்தவரிடம் அந்தத் தொகையைத் தந்து காரை மீட்டு மீண்டும் பெரியாரிடம் ஒப்படைக்க பஞ்சநாத முதலியார் முன் வந்தார். ஆனால் அரசின் அடக்குமுறைக்கு பந்தாடப்பட்ட அந்தக்காரை, தனி நபர் ஒருவர் பணம் போட்டு வாங்கி பெரியாரிடம் தருவது சரியல்ல; மக்களிடமிருந்து நிதி திரட்டி காரை மீட்டு பெரியாரிடம் வழங்க வேண்டும் என்று கழகத் தோழர்கள் இன உணர்வாளர்கள் முடிவு செய்தனர். பஞ்சநாத முதலியார் தலைமை யிலேயே ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு மக்களிடம் சிறு சிறு தொகையை நன்கொடையாகத் திரட்டி, காரை வாங்கி பெரியாரிடம் ஒப்படைத்தனர். இந்தக் கார் மீட்பை ஒரு விழாவாக நடத்தி பெரியாரிடம் ஒப்படைக்க தோழர்கள் முடிவு செய்து 14.11.1951 அன்று திருச்சி பெரியார் மாளிகையில் ஒரு விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். திராவிடர் கழகமத்திய நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் தி.பொ. வேதாசலம் விழாவுக்கு தலைமையேற்றார். இந்தக் கார் பெரியாரை சுமந்து இரண்டரை ஆண்டு காலத்தில் 65,000 மைல்கள் சுற்றி வந்ததையும் இந்தக் காரைப் பயன்படுத்தி பெரியார் செய்த பரப்புரை சமுதாயத்தில் உருவாக்கிய தாக்கத்தையும் உணர்ச்சியுடன் அவர் குறிப்பிட்டார். காரைப் பெற்றுக் கொண்ட பெரியார் தனது உரையில் இவ்வாறு கூறினார்:

“இந்தக் கார் என்னுடையது அல்ல; கழகத்துக்காக நன்கொடையாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக நன்கொடை அளித்த பொது மக்கள் கழகப் பணிக்கு என்னை ஆளாக்கி என்னிடம் வேலை வாங்கவே கழகத்துக்கு நன்கொடையாக அளித்தார்கள். அவர்கள் விருப்பப்படியே என் ஆயுள் முடியும் வரை கழகத் தொண்டு ஆற்றுவேன். இந்தக் கார் பயணத்தின்போது, அல்லது இந்தக் காரில் சென்று பணியாற்றும்போது எனது உயிர் நீங்குமானால் ஆவி அடங்குமானால், அதுதான் எனக்கு இலட்சிய வெற்றி அடைந்ததாகும்” என்று பெரியார் ஒரு மணி நேரத்துக்கும் மேலாகப் பேசினார்.

பெரியார் மீதான வழக்கை விசாரித்த திருச்சி நீதிமன்ற நீதிபதி அரசியல் சட்டம் வழங்கியுள்ள கருத்துரிமை இந்த வழக்கிற்குப் பொருந்தாது என்று கூறி, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 153(ஏ) பிரிவின் கீழ் இது குற்றம் என்று தீர்ப்பளித்தார்.

அந்தப் பொன்மொழிகள் நூலிலிருந்து 10 கருத்துகள் ‘பிராமண வெறுப்பு’ என்பதற்கான ஆதாரமாக அரசு தரப்பு முன் வைத்தது. உதாரணத்துக்கு ஒன்றிரண்டை சுட்டிக் காட்டுவோம்.

1. பார்ப்பனக் கடவுளுடைய யோக்கியத்தைச் சொல்லப் புறப்பட்டால் கையும், வாயும், காகிதமும் கூட நாற்றமெடுத்து விடும்.
2. வடநாட்டான் ஒழிந்தால் பார்ப்பனர்கள் அடங்கி விடுவார்கள். பின் ஜாதி முதலியவற்றை அவர்களே மூட்டை சுட்டிவிடுவார்கள்.
3. தீண்டாமை விலக்கு என்று கூறி கோயில் திறந்து விட்டார்களே, இன்னும் பார்ப்பான் தானே மணியடித்து வருகிறான்; தட்டில் விழுந்த காக அவனுக்குத் தானே இன்னும் போய்க் கொண்டிருக்கிறதா?

4. பார்ப்பனர்களுக்கு ஒன்று கூறுகிறேன்; நீங்கள் கடவுள், சாஸ்திரம், மதம் மீது பழியைப் போட்டு நாட்டுக்குரிய நாட்டை ஆண்ட எங்கள் இனத்தவர்களை ஏமாற்றிப் பிழைத்ததை இந்த 1949 ஆம் ஆண்டோடு மூட்டைக் கட்டி வைத்து விட்டு பகுத்தறிவுக்கு இடம் கொடுங்கள் மனிதத் தன்மையை வளருங்கள்.

5. ஒரு பார்ப்பனாவது செல்லக் காசாவது கோயில் குளம் - ஒரு தான தருமம், இவற்றிற்குக் கொடுத்திருப்பானா? அப்படி இருக்க, இவ்வளவு செய்தும் நாம் ஏன் சூத்திரர்களாக இருக்க வேண்டும்? அவர்கள் மட்டும் ஏன் ஒன்றும் செய்யாமலே நம்மை ஏமாற்றி உண்டு பிராமணர்களாய் வாழ வேண்டும்?

- இப்படிப்பட்ட கருத்துகளைத் தான் ‘பார்ப்பன துவேஷ’ கருத்துகள் என்று கூறி அரசு வழக்கு தொடர்ந்தது.

வழக்கம்போல பெரியார் நீதிமன்றத்தில் நீதிபதி முன் ஒரு ‘ஸ்டேட்மென்ட்’ (அறிக்கை) படித்தார். அந்த நூலையே வெளியிட்டதற்குப் பிறகு தான் பார்த்தேன் என்று கூறிய பெரியார், நான் ஏன் பார்ப்பனர்களை எதிர்க்கிறேன் என்பதை விரிவாக விளக்கிடும் கொள்கை அறிக்கையாகவே அதைத் தயாரித்து படித்தார்.

நீதிமன்றத்தில் பெரியார் சமர்ப்பித்த அந்த கொள்கை அறிக்கை, பெரியார் இயக்கம் தீண்டப்படாத மக்களுக்கு எதிரானது வகுப்புவாதம் பேசும் இயக்கம் என்ற பொய்ப் பிரச்சாரங்களைத் தகர்க்கிறது. அந்த அறிக்கையின் ஒரு பகுதி:

“கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகவே, இந்து சமுதாயம் பிராமணர், பிராமணரல்லாதார், தீண்டப்படாதார் என மூன்று பிரிவினர்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதல் பிரிவினர் கல்வியில் ஏகபோக உரிமையைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். இதனால் அறிவு வளர்ச்சி பெற்று, வருகிற ஆட்சியாளர்களின் கைப்பாவைகளாக விளங்குகிறார்கள். குறைந்த முயற்சியிலேயே அதிக இலாபத்தை நன்மையை அடையும் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இது தவிர அவர்கள் எல்லா வகுப்புகள் மீதும் மதத்தின் பெயரால் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஜாதி பிரிவுகள் தான் சமுதாய அமைப்பை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது.

நான் கடைசியாக எடுத்துக்காட்டியுள்ள தீண்டப்படாத பிரிவினர் இந்து மதத்துக்குப் புறம்பானவர்கள். அவர்களுக்கு கல்வி சொத்து, சமுதாய அந்தஸ்து முதலியவைகள் கிடையா. அவர்கள் அடிமைகள்.

மேற்கூறிய இரு பிரிவினர்களுக்குமிடையே உள்ளவர்கள்தான் சாஸ்திரப்படி சூத்திரர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற பார்ப்பனரல்லாத பெருங்குடி மக்கள். இவர்களில் முதற்படியிலுள்ள சிலருக்கு கல்வி வசதி கிடைத்தது. இவர்கள் பார்ப்பனர்களைப் போல் அவர்களின் பழக்க வழக்கங்களையே பின்பற்றினார்கள்; ஆட்சியாளர்களின் பார்ப்பன சமுதாயத்தின் ‘ஆமாம்’ போடும் சாமிகளானார்கள். அவர்கள் தங்களை ‘அதிர்ஷ்ட’ சாலிகள் என்றும், தங்களை வைதீக சமூகம், மதம் ஆகியவைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் கருதிக் கொண்டு காலத்தோடு ஒத்துப் போய்க் கொண்டு எத்தகைய சீர்திருத்தத் திற்கும் ஒப்புக் கொள்ளாதவர்களாய்மிருந்து வருகிறார்கள். நடுத்தர மக்களாகிய சூத்திரர்கள் அல்லது பார்ப்பனரல்லாதார்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகள், தரித்திரர்கள், கல்வியறிவில்லாதவர்கள். ஏறக்குறைய மூன்றாவது பிரிவினர்களான தீண்டப்படாதவர்களை ஒத்தவர்கள். இவர்களை சர்க்கார் பிற்பட்ட வகுப்பார் என்று பிரித்து வைத்துள்ளார்கள்.

1919 ஆம் ஆண்டு இந்திய சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டார், மற்ற சமூகத்தார் மீது சிறுபான்மையான சமூகம் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருவதை ஒப்புக் கொண்டு, பார்ப்பனரல்லாத பெரும்பான்மையான சமூகத்திற்கு தனித் தொகுதி ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கிற்று. ஒரு வருடத்திற்கெல்லாம் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் தோன்றியது. நல்ல ஆதரவு கிடைத்து, 1920-24 இல் பொதுத்தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று சென்னை ஆட்சியை நிர்வகித்து வந்தது.

(2 ஆம் பக்கம்)

சங்கிகளின் கேள்விகளுக்கு நெத்தியடி பதில் (I)

ஓ. சுந்தரம்

பெரியார் இயக்கத்தை நோக்கி சமூக வலைதளங்களில் பார்ப்பனிய சக்திகள் முன் வைத்து வரும் கேள்விகளுக்கு நெத்தியடி பதில்.

கேள்வி: ஜாதி பேதம் பார்க்கின்றனர் என்று 'பிராமணனையே' குறி வைக்கின்றீர்களே... தமிழகத்தில் 'பிராமணரைத்' தவிர வேறு எந்த ஜாதியினரும், வேறு எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவரும் பேதம் பார்ப்பதில்லையா? பிரிவுகள் வேறு எங்கும் கிடையாதா? அல்லது அது உங்கள் கண்களில் படவில்லையா?

பதில் : 'பிராமணர்' என்பது ஜாதி அல்ல; இது 'வருணம்' ஆகும். பிராமண, சத்திரிய, வைசிய, சூத்திர வருண பேதங்களில் தலைமைத்துவம் தாங்கி, சாதிப் பாகுபாடுகளை உருவாக்கி மக்களை இழிவுபடுத்தி வருவதே 'பிராமண' வருணமாகும்.

பிரம்மாவின் முகத்தில் இருந்து தோன்றியதாகக் கூறப்படும் 'பிராமண வருணத்தாருக்கு' ஏனையோர் பணி செய்து கிடப்பதே கடமையாகும் என்பதால், கீழுள்ள அனைவரும், அவர்தம் சாதிகளும், பிராமணரின் ஏவலர்களாக, ஒரே வர்ணமாக 'சூத்திரர்கள்' எனக் குறிக்கப்பட்டு விட்டனர்.

'சூத்திரர்கள் யார்' என மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் ஏழு வகையாக எழுதப்பட்டு, இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் 'இந்து லா' எனும் பிரிவில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டு விட்டது.

அந்த ஏழு குணம்சங்களில் ஒன்று, பிராமணர்களின் வேசிகளுக்குப் பிறந்தவர்கள் என சூத்திர மக்களாக, தமிழ் மக்களை இழிவுபடுத்தியுள்ளது. தமிழர்கள் மட்டுமின்றி, இந்நாட்டுப் பழங்குடி மக்களான மண்ணின் மைந்தர்கள் அனைவரையும் இழிவுபடுத்துகிறது. எனவேதான், சாதி இழிவுகளைக் கற்பித்து, சூழ்ச்சியுடன் அதனை அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளில் புகுத்திவிட்ட 'பிராமண வருணத்தை' எதிர்த்து வடக்கே அண்ணல் அம்பேத்கரும், தெற்கே தந்தை பெரியாரும் போர் தொடுத்தனர்.

சாதி வேறுபாடுகளைக் கற்பித்துப் பரப்பி விட்ட மூல விசையை எதிர்த்தே பெரியாரியக்கம் போராடுகிறது. அந்த வேர் வெட்டப் பட்டதும், ஏனைய ஜாதிக் கிளைகள் பட்டுப் போய்விடும். இதனை பெரியாரியக்கம் தொடர்ந்து செய்து வெற்றி பெற்றே தீரும்.

கேள்வி : கடவுள் இல்லை என்று கூறும் நீங்கள் கிறிஸ்து இல்லை, அல்லா இல்லை என்று தைரியமாகக் கூற முடியுமா?

பதில் : கடவுள் இல்லை என்று கூறப்படும் கருத்து, உலகத் தோற்றத்தைப் பற்றிய கருதுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது பற்றி உலகில் 80 சதவீதமான மக்கள் அறிவியல் பார்வையைப் பெற்று விட்டனர்.

ஆக, உலகத் தோற்றமானது, பொருள் முதல்வாதக் கருத்துடையது என்பதே கடவுள் மறுப்பாளர்களின் உறுதியான நிலைப்பாடு இல்லை... இல்லை... இவ்வுலகம் தத்தமது கடவுளர்களால் படைக்கப்பட்டது என்போர், கருத்து முதல்வாதிகளாவர். வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானக் கருத்துகள், கருத்து முதல் வாதத்தை வீழ்த்தி, பொருள் முதல்வாதத்தை வெற்றி பெற வைத்துள்ளது என்பது கண்கூடு.

மேலை நாடுகளில் இங்கர்சால் போன்ற பேரறிஞர்களும், ஜீன் மெஸ்லியர் போன்ற பாதிரிமார்களும், கிறிஸ்துவத்தை மறுத்துக் கருத்துப் புரட்சி செய்தவர்களாவர். இவர்களது கருத்துகளை தமிழ்நாட்டில் கேள்வி கேட்பவரின் மூதாதையர் கோவணம் கட்டாது திரிந்த பால்யப் பருவத்திலேயே, பெரியாரவர்களால் தமிழில் 'ஜீன் மெஸ்லியரின் மரண சாசனம்' என்ற தலைப்பில் மூன்று பாகங்கள் வெளியிடப்பட்டது. 'பைபிலோ பைபிள்', 'நான் ஏன் கிறித்துவனல்ல' என்ற நூல்களும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த மதவாத எதிர்ப்புக் கருத்துகளையேற்று, பெரியாரியக்கத்தில் நாகை பாட்சா உள்ளிட்ட பிறப்பால் இஸ்லாமியர்களாக இருந்தவர்களும், அண்மையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட தோழர் பரூக் போன்ற போராளிகளும் தங்களை இணைத்துக் கொண்டு களப் போராளிகளாக செயல்பட்டனர். எனவே, எம்மை இழிவுபடுத்தும் ஆரியப் பார்ப்பன காவி இந்து மதத்தை எதிர்த்துக் களமாடும் வேளையில், எம்மை திசை திருப்பும் நோக்கம் கொண்டதே உமது கேள்வி.

கடவுள்கள் எந்த மதமானாலும் அதை எதிர்த்து, அறிவொளி பரப்பிடும் துணிவு எமக்கு எப்போதும் உண்டு. வேத மதத்தை இந்து மதமாக்கி பெரும்பான்மை இந்துக்களை சூத்திரர்களாகவும் தீண்டப்படாதவர்களாகவும் வைத்திருக்கும்போது அதை எதிர்ப்பதே எங்கள் முதன்மைப் பணி. சொந்த வீட்டுக்குள் தான் முதலில் ஓட்டையை அடைக்க வேண்டும்.

கேள்வி : தியாகராஜர் ஆராதனையைக் கேலி செய்யும் உங்களுக்கு முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஜெயந்தியை கேலி செய்து அறிக்கை விடும் அளவுக்கு தைரியம் இருக்கிறதா?

பதில் : முதலில் எவரையும் 'கேலி' செய்து மகிழும் போக்கு பெரியார் இயக்கத்தவரிடம் இருந்ததில்லை என்பதை அறிக. விமர்சிப்பது வேறு, கேலி செய்வது வேறு எனும் அடிப்படையை உணராத மன நிலையில் உங்கள் கேள்வி உள்ளது. நிற்க.

'இசைமேதை' தியாகராஜய்யரை, பெரும் இசைஞானி யாகக் கருதி

'அவாள்' ஏற்றிப் போற்றி பாடுவது இனக் குணம். அவர்களோடு சேர்ந்து 'சூத்திர' உல்லாசத் தமிழர்களும் 'லாலி' பாடும் அடிமைத்தனத்தையே நாம் எதிர்க்கிறோம்.

தமிழ் இசைக்கு மூலவர்களாக, பார்ப்பனர்கள் தங்கள் இசை மேதைகள் என தியாகய்யர், சியாமா சாஸ்திரி, முத்துசாமித் தீட்சிதர் ஆகியோரைப் பரப்புவை செய்து வருகிறார்களே அது உண்மையா?

இந்த ஆரியப் பார்ப்பனர்களுக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றிய சீர்காழி முத்துத் தாண்டவர், தில்லை விடங்கம் மாரிமுத்தாப் பிள்ளை, தில்லையாடி அருணாசலக் கவிராயர் ஆகிய தமிழிசை மும்மூர்த்திகள் பல்வேறு இராசங்களையும், ஆலாபனைகளையும், இசைக் குறிப்புகளையும், கீர்த்தனைகளையும் தொகுத்துத் தமிழர் இசை வரலாற்றில் முத்திரை பதித்துச் சென்றுள்ளனர். ஆனால், நம்மவர்களான இவர்களை மறைத்து, தாங்களே தமிழிசை மும்மூர்த்திகள் எனத் தம்பட்டம் அடித்து வரும் நிலையை அம்பலப்படுத்தியதே எம்தியக்கம் தான். 'தமிழிசை' என்பதை மறுத்து, வடமொழி சுரங்களைப் பாடிய மேடையில், தமிழிசை இசைத்ததால், அந்த மேடை தீட்டாகிவிட்டது என தண்ணீர்நூற்றிக் கழுவின பாதகர்கள் - தியாகய்யர் வழி வந்த பார்ப்பனர்கள். எனவேதான், தனது இளம் வயதில், 'குடி அரசில்' கலைஞர் 'தீட்டாயிடுத்து' எனும் தலைப்பில் கட்டுரையே எழுதினார், தேவர் ஜெயந்தி கொண்டாடுவது அந்த இனக் குழு மக்களின் தலைவரைப் போற்றும் செயல். அது தமிழையோ, தமிழரையோ இழிவு செய்வதற்கல்ல. தியாகய்யர் ஜெயந்தி தமிழர் இசையை மறுக்கும் ஈனச் செயல்.

கேள்வி : பிராமணனின் பூணூலை அறுக்கத் துணிந்த உங்களுக்கு ஒரு கிறித்துவனின் சிலுவை டாலரையோ, ஒரு முஸ்லிமின் தொப்பியையோ அல்லது ஒரு சிங்கின் தலைப்பாகையையோ அகற்றும் 'ஆண்மை' உண்டா?

பதில்: முதலில் 'ஆண்மை' எனும் பதத்தையே பெரியாரியக்க வாதிகள் ஏற்பதில்லை. ஆண்மை எனும் பதம் அழிக்கப்பட்டால்தான் 'பெண்கள்' விடுதலை பெறுவர் என்பது பெரியார் கருத்து. மற்றபடி, 'ஆண்மை' என்பதே 'பெண்மை'யைப் காப்பாற்றுவதாகும். நிற்க. 'பிராமணர்' யார் என்பது பற்றி முதல் கேள்வியிலேயே எமது பதில் விளக்கமாகவுள்ளது. எம்மினத்தை 'சூத்திரர்' எனச் சுட்டிக் காட்டும் அடையாளமாக, தம்மை 'பிராமணராக' அடையாளம் காட்டிடும் உயர் வருணத் திமிரின் வெளிப்பாடாகவே நாம் 'பூணூலை'க் கருதுகிறோம். எனினும் இதுவரை 'பூணூல் அறுப்புப் போராட்டம்' என எதனையும் பெரியார் இயக்கத்தவர், அய்யா காலம் முதல் இதுவரை அறிவித்ததில்லை. தற்போது நாடு போகும் நடப்பு நிலை காண்கையில், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளைக் காக்க அத்தகையப் போராட்டங்களை நடத்த நேரிடுமோ என அஞ்சுகிறோம்.

'பூணூல்' எம்மை சட்டப்படி, சாஸ்திரங்களைக் காட்டி, 'இந்துலா' எனும் பிரிவுப்படி, பார்ப்பனரின் வேசி மக்களாக அறிவிக்கும் சாதனமாக இருப்பதால், பெரியாரியக்கம், மக்களிடையே அதன் உண்மைத் தன்மையை எடுத்து விளக்கிப் பிரச்சாரம் செய்கிறது. ஆனால், ஒரு போதும் வன்முறையில் ஈடுபடுவதையோ பூணூலை அறுத்திடவோ பரிந்துரைக்கவில்லை.

சில வேளைகளில், பெரியார் சிலைகள் அவமதிக்கப்படும்போதும், எமது தலைவர்களை காவிக் கூட்டத்தினர் இழிவு செய்து பேசும் போதும், ஆங்காங்கு இளைஞர்கள் உணர்வு வயப்பட்டு, பூணூல் அறுப்பு நிகழ்வுகளில் ஈடுபட்டதுண்டு. அதற்காக தண்டிக்கப்பட்டு, பல மாதங்கள் சிறையேகியும் உள்ளனர்.

கிறித்துவர் உள்ளிட்ட எவரது அடையாளமும் அவரது நம்பிக்கையின் பாற்பட்டதே தவிர, பிற மக்களை இழிவுபடுத்தும் அடையாளங்கள் அல்ல. எனவே, அவற்றை நோக்கிப் போர் தொடுக்க வேண்டிய தேவையும் இல்லை.

மதத்தின் அடையாளங்களான சிலுவையும், தொப்பியும், தலைப் பாகையும், அம்மதக்காரர்கள் அனைவரும் அணிந்து கொள்ளலாம். அவை சொந்த மதக்காரர்களை இழிவு செய்யவில்லை. அடுத்த மதக்காரர்கள் தங்களுக்குக் கீழானவர்கள் என்று அறிவிக்கவும் இல்லை. ஆனால் 'பூணூல்' அணியும் உரிமை 'இரு பிறப்பாளரான' பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே உண்டு என்று கூறி, ஆண்டுதோறும் காயத்ரி மந்திரம் ஓதி, பூணூலை புதுப்பித்துக் கொள்கிறீர்கள். சரி; ஒரு கேள்வி. ஒரு சூத்திரனோ பஞ்சமனோ பூணூல் அணிந்து கொண்டு தன்னை பிராமணனாக்கிக் கொள்வதை உங்களது மதம் ஏற்குமா?

'நெத்தியடி' தொடரும்

Tamil Weekly

Posted at : Pathrika Channel, Egmore RMS under WPP

Posted: 22nd February 2019